

Sygn. akt I DO 16/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. R.** – sędziego Sądu Rejonowego w E., po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2021 r. wniosku Prezesa SN Piotra Prusinowskiego – obrońcy obwinionego z 14 grudnia 2021 r. w przedmiocie wyłączenia SSN Małgorzaty Bednarek i SSN Jarosława Dusia ze składu orzekającego

- na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*
w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych

postanowił:

nie uwzględnić wniosku o wyłączenie **SSN Małgorzaty Bednarek i SSN Jarosława Dusia** od orzekania w sprawie o sygn. **I DO 16/21**

UZASADNIENIE

W dniu 14 grudnia 2021 r. Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych SSN Piotr Prusinowski – pełnomocnik SSR M. R. - złożył wniosek o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek i SSN Jarosława Dusia od rozpoznania sprawy jego klienta. Uzasadnił wniosek zbyt bliskimi relacjami wskazanych sędziów z Ministrem Sprawiedliwości – Prokuratorem Generalnym Z. Z. oraz Prokuratorem Krajowym B.Ś. Ponadto, przytoczył argumenty, jakoby Izba Dyscyplinarna nie była sądem i w związku z powyższym, nie była uprawniona do bezstronnego i rzetelnego rozpoznania sprawy SSR M. R.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jest bezzasadny. Nie istnieją rzeczywiste podstawy do stwierdzenia, że zachodzą okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności któregośkolwiek z sędziów w osobach – **SSN Małgorzaty Bednarek i SSN Jarosława Dusia**. Znajomość wskazanych sędziów z Prokuratorem Generalnym i Prokuratorem Krajowym wynikająca z przeszłych relacji służbowych nie jest przesłanką do ich wyłączenia.

Podkreślić należy w tym miejscu, iż wniosek o wyłączenie sędziego musi zawierać sprecyzowane okoliczności odpowiadające podstawie normatywnej stosowania tej instytucji. Tymczasem, wnioskodawca nie sprecyzował swoich wątpliwości i nie powołał się na żadną z okoliczności, która wskazywałaby na spełnienie przesłanek, o których mowa w treści art. 41 § 1 k.p.k. Brak konkretyzacji przesłanek, skutkuje brakiem możliwości dokonania ich obiektywnej oceny pod kątem ich wpływu na bezstronność sędziego w niniejszej sprawie, która winna być dokonywana z perspektywy postronnego obserwatora. Wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k. może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy ujawnią się okoliczności o takim charakterze, że brak jest możliwości przekonania każdego, rozsądnie myślącego, kto wątpliwości co do bezstronności powziął, że okoliczności te z całą pewnością nie wpłyną na obiektywizm rozpoznania sprawy i treść rozstrzygnięcia kończącego postępowanie (postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...), sygn. akt II AKo (...), publ. OSA (...)). Prowadzi to do konkluzji, iż przytoczone tezy o osobistych powiązaniach sędziów orzekających w niniejszej sprawie z Prokuratorem Generalnym i Prokuratorem Krajowym nie są poparte żadnymi rozsądnymi argumentami i jako takie mają charakter gołosłowny.

Trzeba nadmienić, że zarówno SSN Małgorzata Bednarek, jak i SSN Jarosław Duś uzyskali status Sędziego Sądu Najwyższego w procedurze przewidzianej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa, w składzie ukształtowanym w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, której konstytucyjność w aspekcie art. 9a ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, stwierdzona została wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2019 r., sygn. K 12/18 (Dz.U. z 2019 r., poz. 609). Nie trzeba wspominać, iż orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego na

podstawie art. 190 ust. 1 Konstytucji RP mają charakter powszechnie obowiązujący i ostateczny. Jego orzeczenia wywołują skutki prawne *erga omnes*.

Niezależnie od powyższego przypomnieć należy, iż powołanie przez Prezydenta RP rozstrzyga w sposób definitywny i kończy dyskusję, czy ktoś jest sędzią. Wynika to wprost z zapisów Konstytucji RP, jak i wykładni jej przepisów dokonanych przez Trybunał Konstytucyjny i NSA. Ten ostatni wprost orzekł w postanowieniu z 26 listopada 2019 r. (I OZ 550/19), że w jego ocenie, „skoro kandydat na sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego został powołany przez Prezydenta RP do pełnienia urzędu sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego, nie może być osobą nieuprawnioną, o której mowa w art. 271 pkt 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi” (zob. też wyrok NSA z 4.11.2021 r. III FSK 3626/21 oraz III FSK4104/21).

W powyższym kontekście zarzut, iż wydany przez sędziego M. R. dotyczy bezpośrednio SSN Małgorzaty Bednarek i SSN Jarosława Dusia jest chybiony o tyle, iż *de facto* dotyczy statusu wszystkich sędziów powołanych w kwestionowanej procedurze, w tym sędziów Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego. Nota bene przedmiotowy wyrok w żaden sposób nie dotyczył kwestii jakiegokolwiek odpowiedzialności wskazanych sędziów. Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy nie dotyczył zatem bezpośrednio wskazanych sędziów.

Sąd Najwyższy – jak przytoczono już w postanowieniu z 8 grudnia 2021 r.
– uznał prawną dopuszczalność i zarazem obowiązek orzekania w niniejszej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy – Izba Dyscyplinarna postanowił jak w sentencji.